

Arrest

**nr. 100 458 van 3 april 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat K. PEPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 februari 2012 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard op 16 februari 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 20 februari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 22 oktober 2012.

1.3. Op 26 oktober 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 20 augustus 1985 geboren in Shaweti. U bent een moslim van Koerdische origine en woonde in Qamishli. U heeft in Qamishli hogeschool gevolgd, richting kinderverzorgster en handwerk. Op 1 januari 2006 bent u getrouwd met S.(...) A.(...) A.(...). Het huwelijk werd op 15 mei 2007 officieel geregistreerd. U verhuisde samen met uw man richting Damascus, meer bepaald naar het dorp El Tall. Uw man baatte restaurants uit in El Tall en in Bludaan. Uw man nam sinds het begin van de opstand, april 2011, op regelmatige basis deel aan de betogingen. Hij werd op 2 september 2011 gearresteerd. De veiligheidsdiensten stonden 's ochtends aan de deur en namen hem mee. Na twee weken detentie en na het ondertekenen van een verklaring waarin hij aangaf niet meer te zullen participeren aan de betogingen werd hij op 17 september 2011 vrijgelaten. Drie dagen na zijn vrijlating nam hij wederom deel aan de betogingen. Sindsdien verbleef uw man niet meer thuis. Hij wist dat hij gearresteerd zou worden. Hij verbleef toen bij een vriend, M.(...) genaamd. De veiligheidsdiensten zijn in oktober 2011 tweemaal langsgekomen bij u thuis op zoek naar uw man. Sinds oktober 2011 heeft u uw man niet meer gezien. Op 15 november 2012 kwamen de veiligheidsdiensten nogmaals bij u thuis langs. Ditmaal werden u en uw kinderen bedreigd. De veiligheidsdiensten wilden dat uw man zich zou aangeven anders zouden ze u en uw kinderen arresteren. U bent daarop naar Qamishli vertrokken. U bent een uurtje bij uw vader gebleven en vervolgens twee maanden bij uw oom.

U heeft op 18 januari 2012 Qamishli te voet verlaten met uw twee kinderen naar Nesibin. U bent drie dagen daar gebleven en vervolgens doorgereisd naar Istanbul. In Istanbul kreeg u een appartement toegewezen waar u ongeveer twintig dagen verbleven heeft. De smokkelaar voorzag u en uw kinderen van valse paspoorten. Op 12 februari 2012 vertrok u met de auto richting Europa. U bent drie dagen onderweg geweest en op 16 februari 2012 bent u in België aangekomen. U heeft dezelfde dag asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: een identiteitskaart en een familieboekje.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging hoeft te koesteren zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie.

U bent Damascus ontvlucht omdat u vreesde samen met uw kinderen gearresteerd te worden (CGVS p.11). De veiligheidsdienst zou op die manier druk op uw man willen uitoefenen zodanig dat hij zich vrijwillig zou gaan aangeven bij de veiligheidsdiensten (CGVS p.14). Geconfronteerd met het feit dat het eerder ondenkbaar is dat iemand zich gezien de huidige context vrijwillig gaat aangeven, verklaarde u "als de vrouw en de kinderen van de betrokkene worden gearresteerd zal hij zich aangeven" (CGVS p.14). Het is in dat opzicht dan ook bevreemdend dat u niet gearresteerd werd op 15 november 2011. De veiligheidsdiensten waren immers al twee keer tevergeefs langsgekomen op zoek naar uw man.

U vermoedde dat de veiligheidsdiensten terug zouden komen naar uw huis in Damascus achtenveertig uur na 15 november (CGVS p.15). Omdat u niet aanwezig was op dat moment zou u nu geseind zijn bij de veiligheidsdiensten (CGVS p.15). Dit blijkt echter enkel op vermoedens van uwentwege gebaseerd te zijn. Bovendien kan ervan uitgegaan worden dat de veiligheidsdiensten u in Qamishli wel gevonden zouden hebben als u daadwerkelijk geviseerd werd. U bent namelijk op 15 november 2011 naar Qamishli vertrokken waar u gedurende twee maanden probleemloos verbleven hebt (CGVS p.7). Niet alleen u maar niemand van uw familie heeft problemen gekend vanaf het moment dat u in Qamishli bent aangekomen (CGVS p.7). Dit ondermijnt de ernst van uw vrees.

De actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden waarbij erg willekeurig wordt opgetreden. In de context van het gewapende conflict maakt de Syrische overheid bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. Rekening houdend met uw profiel en achtergrond is het niet aannemelijk dat de overheid u actueel persoonlijk zou zoeken met oog op vervolging. U komt bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen aanbrengt om aan te tonen dat u in Syrië vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te vrezen).

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet: uw identiteitskaart en familieboekje bevestigen uw nationaliteit en uw gezinssamenstelling, gegevens die hier niet ter discussie staan.

Er zijn wel redenen om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië blijkt dat er, gezien de slechte veiligheidssituatie en de ernstige mensenrechtenschendingen die er momenteel op grote schaal voorkomen, een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de zorgvuldigheidsplicht, stelt verzoekster niet akkoord te kunnen gaan met het besluit dat zij onvoldoende elementen naar voor brengt waaruit een gegronde vrees voor vervolging in Syrië zou blijken. Zij is van oordeel dat zij voldoende aantoon het voorwerp te zijn geweest van ernstige bedreigingen met een mogelijkheid tot arrestatie ten gevolge van de problemen die haar man had ondervonden met het regime. Teneinde haar man onder druk te zetten om zich aan te geven, werd zij samen met haar kinderen gezocht. Verzoekster vervolgt dat zij enkel mondelinge bedreigingen ontving en zij haar woonplaats halsoverkop verlaten heeft en gevlucht is naar familie die in een andere regio woont, vanwaar zij het land is ontvlucht. Volgens verzoekster werd de bestreden beslissing slechts summier gemotiveerd waar wordt gesteld dat haar relaas geen gegronde vrees aantoon en is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig geweest in zijn besluitvorming. Het onzorgvuldige bestuur staat bovendien duidelijk vast doordat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in gebreke is gebleven waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende haar vluchtverhaal, aldus nog verzoekster. Zij voegt hieraan toe dat de bestreden beslissing geen verwijzing bevat naar de juiste feitelijke gegevens van de zaak en de prangende situatie waarin zij zich bevindt en zij meent dan ook dat niet alle relevante feitelijke gegevens in aanmerking werden genomen om tot een juiste beslissing te komen. Minstens had de commissaris-generaal hiernaar moeten verwijzen en motiveren waarom in huidig geval de individuele omstandigheden niet kunnen opwegen tegen een eventuele terugkeer naar het herkomstland. Tot slot betoogt verzoekster dat de bestreden beslissing niet in proportie staat met de hierdoor aan haar berokkende nadelen. Zij zal immers ernstige schade lijden en bij een gedwongen terugkeer in Syrië mogelijk opnieuw doelwit worden van de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen en diens gewelddadige acties.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij/zij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoekster uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend doch zij wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster geen ernstige poging onderneemt om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Zij komt immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van haar

ongeloofwaardig bevonden asielmotieven en het bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Waar verzoekster aanvoert dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in gebreke is gebleven om waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende haar vluchtverhaal, benadrukt de Raad dat het de taak van verzoekster is om de verschillende elementen van haar relaas toe te lichten en alle nodige elementen nodig voor de beoordeling van haar asielaanvraag aan te reiken. Verzoekster kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook niet verwijten dat hij meer vragen had moeten stellen zodat haar asieldossier had kunnen vervolledigd worden. Voorts laat verzoeker na in concreto te verduidelijken met welke relevante feitelijke gegevens de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing zodat zij een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet aantoon.

In de mate verzoekster nog aanhaalt dat de bestreden beslissing niet in proportie staat met de hierdoor aan haar berokkende nadelen, benadrukt de Raad dat zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts gemachtigd is om een vreemdeling als vluchteling te erkennen indien wordt aangetoond dat hij/zij beantwoordt aan de omschrijving gegeven in artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratieve bevoegdheid.

De weigeringsmotieven van de bestreden beslissing blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.4. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan wordt besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. De ongelooftwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54), wat in casu niet het geval is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de door verzoekster aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. De verwerende partij legt ter terechtzitting "in het belang van de verzoekster" de Subject Related Briefing "Syrië" "Algemene veiligheidssituatie" van 19 september 2012 neer. De Raad stelt vast dat door middel van de bestreden beslissing aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend vermits niet wordt getwijfeld aan haar afkomst uit Syrië die zij aantoon met originele documenten. In het administratief dossier zijn geen redenen voorhanden om dit onderdeel van de bestreden beslissing te hervormen.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS